

בש"פ 552/20 - ויסאמסביחאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 552/20

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקש: ויסאמסביחאת

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתת"ע 4907-08-19 מבית משפט השלום לתעבורה אילת לבית משפט השלום לתעבורה נצרת.
2. כתב האישום מייחס למבקש עבירה לפי תקנה 47(ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (עקיפת רכב אסורה). המבקש טוען כי הוא מתגורר בנצרת וכי יהיה לו קשה להגיע לבית המשפט לתעבורה באילת בשל המרחק הרב אשר מפריד את מקום מגוריו מבית משפט זה, וכן מחמת הוצאות נסיעה ולינה. הכבדות אלו חפץ המבקש לחסוך מעצמו, מטעמים מובנים.
3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 15.3.2020, שעה 8:30. המבקש כופר באשמה וברצונו לקיים הוכחות בתיק.
4. סבורני כי דין הבקשה להידחות.

5. כפי שנקבע בבש"פ 6395/18 ויין נ. מדינת ישראל (12.9.2018), במשפטי תעבורה אין מקום להעברת דיונים אשר מצריכים את עדותו של שוטר תעבורה. העברה במקרים אלו תותר רק בהתקיים נסיבות חריגות של ממש, והדברים הוסברו בבש"פ 6395/18 הנ"ל.

6. במקרה דנן, נסיבות חריגות אינן מתקיימות. הקשיים שעליהם מצביע המבקש הם קשיים רגילים ואינם חריגים כלל ועיקר. כפי שהוסבר בבש"פ 6395/18 הנ"ל, קשיים כאלה אינם מצדיקים פגיעה ביעילות עבודתם של שוטרי תעבורה ושל בתי המשפט לתעבורה.

7. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ט בטבת התש"ף (26.1.2020).

שׁוֹפֵט